Dosarul contravențional nr.4-73/2025
4-25058943-32-4-30042025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

21 iulie 2025 **or.*****

Judecătoria Hîncești (sediul *****) în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Svetlana Bubuioc
Grefierii: Tatiana Cotovici, Tatiana Levinte
Cu participarea:
Avocatului Jomir Eudochia

examinînd în şedinţa de judecată publică cauza contravențională de învinuire a lui *****, a.n.*****, c/p *****, domiciliat s.*****r.*****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 318/1 Cod contravențional,

asupra materialelor şi probelor prezentate, instanţa de judecată,

a c o n s t a t a t :

1. Contravenientul ***** la 16.04.2025 ora 20:23, aflîndu-se în s.*****r.*****, a încălcat prevederile ordinului de restricție , emis de IP ***** la 16.04.2025.
2. În temeiul art. 395 Cod contravenţional procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui ***** în baza art. 318/1 Cod contravențional a fost expediat în adresa Judecătoriei Hîncești sediul ***** pentru examinare conform competenței.
3. În ședința de judecată agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție *****, Gundoglu Galina a solicitat sancționarea contravenientului cu muncă neremunerată în folosul comunității.
5. Victima Padurii Nadejda în ședința de judecată a solicitat să fie pedepsit mai blînd.
6. Contravenientul ***** în ședința de judecată a recunoscut faptele imputate, a menționat că a avut ordin de restricție,dar a revenit la domiciliu mamei, a solicitat o pedeapsă mai blîndă.
7. În ședința de judecată avocatul Jomir Eudochia în interesele contravenientului a solicitat aplicarea unei pedepse mai blînde.
8. Audiind participantul la proces, studiind materialele prezentate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că învinuirea imputată lui ***** şi-a găsit confirmare în cadrul şedinţei de judecată.

7. În sensul art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod contravențional al RM, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe.
9. Potrivit art. 400 alin. (5) Cod contravențional al RM, procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.75, 76, 92, 165, 181, 227 se remit spre examinare comisiei administrative, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.541, 63–65, 66–68, 88, 1071, art.157 alin.(6), (9) şi (10), art.233, 237, 243, art.2771 alin.(3), art.316, 317, **318/1**, 320, 322–324, 3304, 3341, 335–337, 342, 351–353, 3581 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.
10. În legislaţia Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravenţiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală.
11. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).
12. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţională desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rînd organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petentul urmează să-şi probeze nevinovăţia. La fel instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putîndu-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci cînd administrează şi apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Franţa, hotărîrea din 7 septembrie 1999).
13. În raport cu cele enunţate, art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional al RM cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie.

14. În ceea ce privește starea de fapt constatată şi în corespundere cu art. 425 Cod contravenţional al RM se reţine că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional, şi anume: procesul-verbal cu privire la contravenție din 18.04.2025, informație la 112 din 16.04.2025,proces verbal de audiere a victimei și a contravenientului, chestionar,ordin de restricție din 16.04.2025, prin care instanţa cu certitudine constată că încălcările depistate ce formează învinuirea în partea respectivă au fost comise de către contravenientul *****.
15. Astfel, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie se atestă că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional.
16. La cazul dedus judecății s-a stabilit cu certitudine că contravenientul ***** la16.04.2025 ora 20:23, aflîndu-se în s.*****r.*****, a încălcat prevederile ordinului de restricție , emis de IP ***** la 16.04.2025.
17. În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, deaceea instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui ***** i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale și fiind administrate probele încuviințate acesteia, însă prin aceste probe nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate a procesului verbal.
18. În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7

octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

19. Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului Levinte Pavel în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul ***** nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialităţii, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, deaceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.
20. Totodată, studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 05519 din 18.04.2025 prin prisma art. 442 și art. 443 Cod contravenţional, instanţa îl găseşte ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.
21. Astfel, prin ansamblul de probe cercetate în cadrul şedinţei de judecată, instanţa consideră că, vinovăţia contravenientului ***** de comiterea contravenției imputate a fost dovedită integral, iar acţiunile lui corect au fost încadrate conform prevederilor art. 318/1 Cod contravențional al RM – Neexecutarea intenţionată a ordinului de restricţie de urgenţă

22 .La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că,

Contravenientul a fost găsit vinovat de săvîrşirea contravenției prevăzute de art.

318/1 Cod contravenţional al RM, ce se sancţionează cu muncă neremunerată în

folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15

zile.

23. Prin urmare se constată că, cea mai adecvată sancțiune prin raportare la scopul urmărit de art. 2 Cod contravențional este cea a aplicării în privința contravenientului a sancțiunii contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Or, în asemenea circumstanțe autoritățile statale la cazul dedus judecății prin prisma Jurisprudenţei Curţii Europene (*Cauza Eremia şi alţii contra Moldovei (cererea nr. 3564/11) pct. 76*), au obligaţia de a întreprinde măsuri eficiente de a combate faptele de violenţă domestică.
24. În lumina celor expuse, instanța de judecată consideră că, aplicarea în privința lui ***** a sancțiunii contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității se impune a fi luată pentru a transmite în societate mesajul că legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală

în măsură să dea eficienţă principiilor enunţate în art. 2 Cod contravenţional, şi anume: apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

25. De asemenea, instanța de judecată nu a stabilit careva împrejurări prin prisma art.37
alin. (7) Cod contravențional ce ar constitui temei de neaplicare a acestei sancțiuni
contravenționale în privința lui *****.
26. Din considerentele enunţate, instanţa consideră că pedeapsa lui ***** urmează să fie stabilită sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (patruzeci și cinci) ore.
27. Se explică contravenientului ***** prevederile art. 37 alin. (6) Cod contravențional, și anume că în caz de eschivare de la executarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional.
28. Pentru aceste motive şi în conformitate cu art. 318/1, art.460, art.462 Cod Contravenţional RM, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat ***** de săvîrşirea contravenției prevăzute de art. 318/1 Cod contravențional al RM şi în baza acestei legi se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (patruzeci și cinci) ore.

Se explică contravenientului ***** prevederile art. 37 alin. (6) Cod contravențional, și anume că în caz de eschivare de la executarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Hîncești (sediul *****).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Svetlana Bubuioc**